

ĐẢNG CƯỚP CSVN

Tiến Sĩ TRẦN AN BÀI

Mỗi khi năm hết Tết đến, ai cũng có cảm tưởng: Thời gian đi mau quá! Mới hôm nào đây còn nghe tiếng súng nổ vang trời trong dịp Tết Mậu Thân 1968, mà nay đã tròn 40 năm rồi! Mới ngày nào đây, đồng bào miền Nam Việt Nam (VN) còn miệt mài lo việc nhà việc nước. Vậy mà chỉ trong khoảnh khắc, nước mất nhà tan, họ hốt hoảng tìm đường tị nạn, với những tiếng thở vắn thở dài đầy uất nghẹn!

Mới ngày nào đây, Nguyễn Minh Triết, một anh chàng thất học, giả mạo bằng cấp để gia nhập ngành sĩ quan Cảnh Sát tại Học Viện CSQG, nhưng khi vừa bị phát giác thì chàng bỏ trường, trốn thầy, trốn bạn, đi theo Đảng cướp, để rồi ngày hôm nay, thầy của chàng, bạn của chàng phải bỏ nước đi tị nạn. Còn chàng thì lọt vào ghế Chủ Tịch Nhà Nước! Đảng cướp của chàng có tên thật là Đảng Cộng Sản Việt Nam (CSVN). Cuộc đời, thật lắm chuyện trớ trêu!

Tại sao người ta lại gọi Đảng CSVN là Đảng Cướp? Bởi vì điều 23 Hiến Pháp Nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam định rằng: "Tài sản hợp pháp của cá nhân, tổ chức, không bị quốc hữu hóa." Có nghĩa rằng tuy mang danh là Cộng Sản, nhưng chế độ Cộng Sản đã bị thế giới khai tử rồi. Thành ra, CSVN bây giờ không còn là Cộng Sản nữa, mà đang bám gót theo tư bản chủ nghĩa. Người dân Việt Nam hiện nay có quyền tư hữu, có quyền làm chủ động sản và bất động sản. Ngày xưa, khi chủ thuyết Cộng Sản còn đang hưng thịnh, Đảng CSVN đã xảo quyệt tịch thu rất nhiều cơ sở của các tôn giáo để hạn chế việc hành đạo và giữ đạo của các tín hữu. Điển hình là đất đai của Giáo Hội Công Giáo Việt Nam (GHCGVN) đều có bằng khoán chứng minh sở hữu chủ từ bao nhiêu năm nay, trước khi Đảng CSVN nứt mất chào đời. Vậy mà khi nắm được quyền hành, Đảng này phát động chiến dịch tịch thu các tài sản đó một cách bất hợp pháp, chà đạp lên chính luật lệ mà họ đã viết ra.

Điều 23 Hiến Pháp của CSVN đã xác nhận quyền tư hữu của dân chúng và các tổ chức tư nhân, nhưng Đảng này đã đưa ra nguyên tắc sau đây để che đậy hành vi ăn cướp tài sản của người dân: "Dân là chủ, Nhà Nước quản lý và Đảng lãnh đạo". Tiêu chuẩn gì mà rùng rú, ngược đời như vậy?

Nếu thực sự dân là chủ tài sản thì theo nguyên tắc thông thường, dân có quyền tự quản lý tài sản của mình hoặc nếu ký giấy giao quyền quản lý cho người khác trong một thời gian nhất định nào thì sau khi hết hạn quản lý, sở hữu chủ có quyền thu hồi tài sản. Quản lý có bổn phận phải giao trả tài sản về cho sở hữu chủ ngay khi được yêu cầu.

Trên thực tế, tại Việt Nam, mọi việc đã không diễn tiến một cách hợp tình, hợp lý như vậy. Theo sự lãnh đạo tối cao của Đảng, Nhà Nước tự ý ban cho mình quyền quản lý, bắt chấp người dân là chủ có đồng ý hay không.

GHCGVN không hề bao giờ ký giấy hợp pháp trao quyền quản lý đất đai cho Nhà Nước. Như vậy hành vi quản lý này hoàn toàn bất hợp pháp. Hơn thế nữa, đã từ bao nhiêu năm nay, GHCG liên tục, nhưng cương quyết đòi lại những tài sản đã bị Nhà Nước chiếm giữ bất hợp pháp.

Và việc gì phải đến đã đến. Hiện nay, hàng ngàn giáo dân đã nhất loạt đứng lên tại Hà Nội để đòi lại nhà đất của Giáo Hội đã bị Đảng CSVN chiếm đoạt, để chia chác nhau hoặc dùng vào việc bất chính.

Trước tình thế khó xử này, Đảng CSVN đã chống chế một cách rất ấu trĩ: Chính phủ muốn dùng đất đó để xây trường học hay làm nhà cô nhi. Hoàn toàn là ngụy biện! Nguyên tắc sơ đẳng mà Đảng cần biết là không ai có thể đi ăn cướp ngân hàng để lấy tiền nuôi người nghèo. Không thể dùng cứu cánh để biện minh cho phương tiện. Tài sản đã có chủ phải trả lại cho chủ của nó. Nếu Đảng muốn có cơ sở làm việc công ích thì hãy dùng tài sản của Nhà Nước mà làm. Rất nhiều cơ sở của Nhà Nước đang được sử dụng rất lãng phí. Ví dụ: Cái Lăng ở Ba Đình đang dùng để ướp xác thối của Hồ Chí Minh nên dẹp đi, vì nó hôi thối, trái tự nhiên, phản khoa học và

vô tích sự. Với cái mảnh đất mênh mông bát ngát đó, Nhà Nước có thể xây được biết bao nhiêu trường học, bệnh viện hoặc cô nhi viện.

Trên phương diện hình luật, hành vi Đảng chiếm đoạt tài sản của dân đã hội đủ yếu tố của tội ăn cướp và Đảng lãnh đạo cuộc ăn cướp này phải được xếp vào loại Đảng Cướp quy mô nhất trong lịch sử loài người.

Một tên đạo tặc cạy cửa ban đêm, dùng vũ khí hăm dọa chủ để lấy đồ đạc trong nhà. Đó là hành động ăn cướp. Còn Đảng CSVN công khai tước đoạt tài sản của dân chúng giữa ban ngày và chủ nhà đốt nến ban đêm cầu khẩn đòi lại thì Đảng cho đó là hành vi phạm pháp, phá rối trật tự công cộng. Ông cha chúng ta đã để lại một câu ca dao thật chí lý:

Con ơi, nhớ lấy lời này:

Giặc đêm là cướp, giặc ngày là quan.

Đảng CSVN quả đúng vừa là "quan" vừa là "cướp"!

Có bao giờ Đảng Cộng Sản nghĩ rằng nếu "Dân làm chủ, Nhà Nước quản lý và Đảng lãnh đạo" thì vợ của các đồng chí cũng phải do Nhà Nước quản lý, rồi một ngày nào đó, qua sự lãnh đạo tối cao của Đảng, Nhà Nước giao vợ Thủ Tướng cho Chủ Tịch Quốc Hội quản lý, giao vợ Chủ Tịch Nhà Nước cho Chủ Tịch Mặt Trận Tổ Quốc quản lý hoặc giao bà phó Chủ Tịch Ủy Ban Nhân Dân cho ông Trưởng Ban Tôn Giáo quản lý. Liệu như vậy có được hay không? Các "quan" Cộng Sản có đồng ý như vậy hay không?

Đảng CSVN xưa nay vẫn rêu rao rằng họ đã lãnh đạo nhân dân đánh Pháp, đuổi Mỹ. Thế nhưng tại sao ngay lúc này đây, Trung Cộng ngang nhiên lấn biên giới, cướp Hoàng Sa và Trường Sa của đất nước VN, mà Đảng vẫn câm, Nhà Nước vẫn điếc và Mặt Trận Tổ Quốc vẫn mù. Không ai dám đả động gì tới quan thầy Trung Cộng, dù chỉ là một lời phản đối xuông? Phi lý hơn nữa, khi nhân dân và thanh niên yêu nước nổi dậy biểu tình phản đối Trung Cộng thì Đảng lại ra lệnh đàn áp các cuộc biểu tình ấy? Có gan đánh Pháp, có gan đuổi Mỹ, mà sao không có gan giết Tàu? Tại sao lại có sự kiện vô lý như vậy?

Câu trả lời cho vấn nạn trên thật quá rõ ràng: Tất cả những cái mà xưa nay Đảng vẫn huyênh hoang gọi là "thành tích đánh Pháp, đuổi Mỹ" đều là giả dối, bịp bợm hết. Lịch sử chiến tranh Việt Nam đã được giải mã và đã chứng minh rằng Đảng CSVN không bao giờ đủ khả năng đánh Pháp. Chính Trung Cộng đã đem vũ khí và quân đội đánh dìm trận Điện Biên Phủ.

Đảng cũng không đủ sức mạnh đuổi Mỹ khỏi VN, mà chính Trung Cộng đã đuổi dùm cho họ. Chúng có là sau khi Kissinger và cựu TT. Nixon viếng thăm Trung Cộng năm 1972 thì chỉ một năm sau, hai quốc gia này đã trả giá xong xuôi cho cuộc bán đứng Miền Nam VN bằng hiệp định Paris 1973. Cũng chính vì thế, ngày nay Trung Cộng chiếm đất đai của VN thì Đảng CSVN đành ngậm đắng nuốt cay, im lặng một cách nhục nhã.

Đảng CSVN đã được Tướng Cướp Trung Cộng vẽ đường chỉ lối cho đi ăn cướp. Nay đến lượt chính thầy đi ăn cướp trò thì làm sao trò biết đường nào mà chống trả?

Hiểu được sự thực này rồi thì ngọn đuốc đòi Công Lý sẽ được mỗi người dân Việt nhen nhúm, mỗi gia đình nhen nhúm, mỗi tôn giáo nhen nhúm, mỗi tổ chức nhen nhúm; miền Bắc đốt lên, miền Trung đốt lên, miền Nam đốt lên, khắp nơi đốt lên. Rồi tới một ngày, cả nước sẽ biến thành một khối lửa hùng vĩ, thiêu rụi hết mọi tàn dư của Đảng CSVN.

Chắc chắn bài kinh Hòa Bình mà giáo dân Hà Nội đang hát hôm nay sẽ là ca khúc Khải Hoàn cho ngày mai. Ngày đó chắc hẳn sẽ không còn xa.

Tiền Sĩ TRẦN AN BÀI